

UNIFICANDO ESFORZOS E IDEAS. DESEÑANDO O FUTURO, CREAMOS PRESENTE.

1. PROPOSTA PARA A ENSEADA DE MEIRA .

DA COLONIZACION Á RECICLAXE. Juan Fernández Rivas. Arquitecto

2. MOAÑA, DO MAR Á MONTAÑA

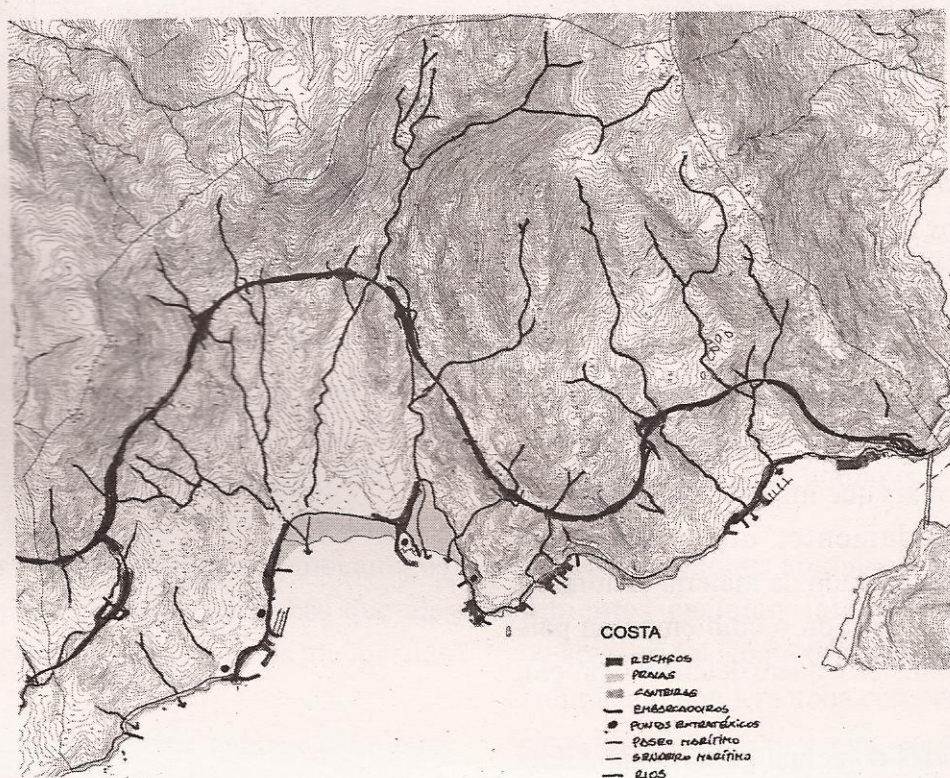
NENOS, MAIORES E XENTE GRANDE EN CONEXIÓN COA NAI TERRA.

Ana Pastoriza Durán. Interiorista Humanista

O futuro non é máis que o presente de mañá, a nosa premisa é xuntar esforzos, e colaborar na medida dos coñecementos de cada quen, cun único obxectivo: deseñar un entorno máis idóneo para a nosa xente, para nós e mais para os que veñan coñecernos e gozar a Moaña.

Temos que actuar con intelixencia, cara a procura da harmonía coa natureza e cos nosos recursos, tanto humanos como paisaxísticos. Potenciar con entusiasmo e confianza aquilo que nos caracteriza, elevalo ao lugar que lle corresponde e xestionalo de xeito que xere riqueza para a comarca. Son tempos de colaboración, integración e irmandade. É o momento de traballar xuntos polo ben común. O desenvolvemento social, a apertura e a activación da nosa costa. O potencial cultural e a recuperación agraria redeseñará un xeito de enfocar a vida, proxectando turisticamente a economía do lugar en moitas areas e beneficiando a toda a comunidade.

Este movemento será posible se conseguimos que todos poidan atopar un motivo de estímulo ao sentirse parte deste plan de renovación social. Para mover o espírito construtivo, temos que reactivar os corazóns da xente, que realmente sintan que temos moitas posibilidades de construír e gozar un mundo mellor. Precisamos da axuda e colaboración de todos, xuntos podemos construír. Imos mostrarvos unhas cantas propostas.

PROPOSTA PARA A ENSEADA DE MEIRA - MOAÑA DA COLONIZACION Á RECICLAXE. Juan Fernández Rivas. arquitecto.

Existe a posibilidade de completar unha **actuación global** que converta a Enseada de Moaña nun referente en reciclaxe e rexeneración urbana de bordes marítimos.

Un plan apoiado na nosa identidade, potenciando aqueles aspectos diferenciais de Moaña. **Un foco de atracción con luz propia**, baseado en actuacións emblemáticas en puntos estratéxicos, creando ó longo de **6.000 m** horizontais de costa, unha sucesión de **fitos urbanos** que complementen a nosa **identidade cultural e paisaxística** e melloren a calidade de vida da xente, completando unha oferta atractiva de cultura, natureza, ocio e servizos.

Este plan comezou a facerse realidade coa construción do Paseo de O Con (ano 2005, 700m), a reforma do paseo de Moaña (ano 2010, 800m), e a pasarela e miradoiro na Praia da Mona en Tirán, que fai soñar coa posible unión con Rodeira en Cangas. Espazos xa consolidados, que marcan un modelo a seguir por futuras actuacións.

Imos recuperar as praias perdidas, e moldear a **costa artificial dunha forma natural**. Unha proposta de **cirurxía urbana**, con amputacións e engadidos, reconciliando os grandes **recheos** dos anos 80, a chegada do saneamento integral e as novas sensibilidades ambientais; coas necesidades espaciais derivadas do crecemento e a presión urbana de Meira-Moaña; intentando equilibrar a balanza coa natureza, pero cunha realidade ben distinta á de 30 anos atrás.

Intentamos transformar esta brutal colonización que en tan pouco tempo nos deixou en herdo o século XXI, a era da reciclaxe.

A principal potencialidade da enseada de Meira-Moaña reside en ser unha **costa amable**, tranquila e navegable **durante todo o ano** que se une cos **montes** a través dos nosos **ríos**. Costa variable, que se enche e baleira todos os días, pasando de grandiosos areais a dársenas navegables.

A DÁRSENA DE MEIRA

Moaña onde todo é **montaña**, ten dous grandes espazos chans, as praias de Meira e Xunqueira, só cando baixa a marea. Cando sobe é a **Ría**.

A Dársena de Meira con marea baixa é un extenso espazo; 20 hectáreas de fina area na parte exterior; con lameiras, contaminación e deterioro no interior. No fondo desemboca o **río Barranco do Faro**, que bordea o gran recheo dos anos 80 e a Illa.

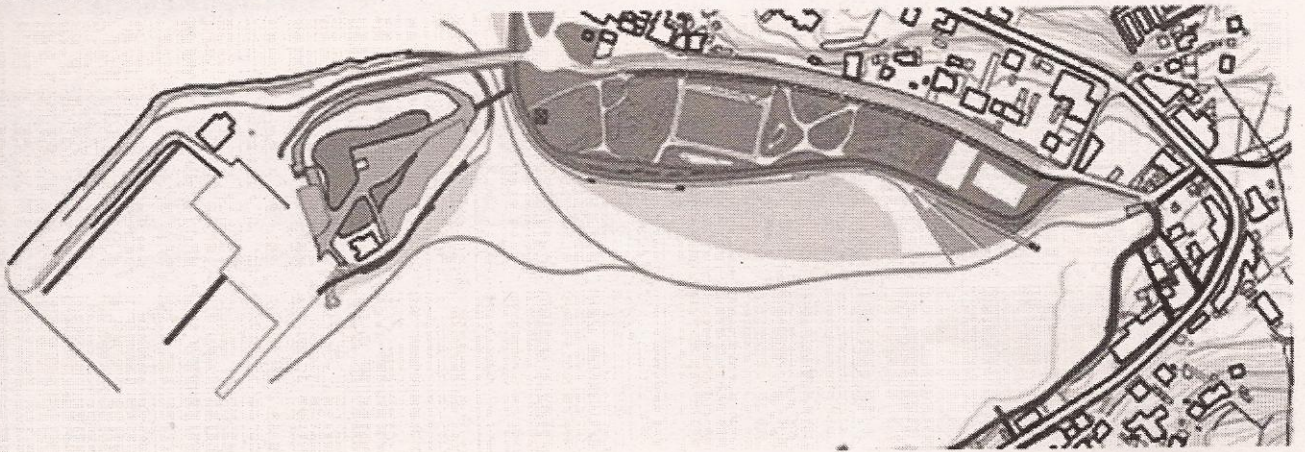
É ideal para pasear, navegar, practicar deportes de praia, así como para a acuicultura, que hoxe en día ocupa a parte externa do areal.

A **Illa de Samertolameu** e o **Porto de Meira** abrigan a Dársena do mar de fondo e temporais do S.O. que azoutan en inverno.

Os escasos tramos de costa natural que quedan na enseada de Moaña están aquí: unha pequena rocha que aflora na Illa e dous tramos illados que suman 400 m antes da canteira do Cocho. O resto **5.600 metros** foron modificado mediante **recheos e muros** nos últimos 50 anos.

PROPOSTA PARA A DÁRSENA DE MEIRA

1. RECHEO DE MEIRA

Este tramo probablemente desenvolva o seu proxecto durante este ano 2011, xa que ten consignación orzamentaria por parte de **Costas do Estado**.

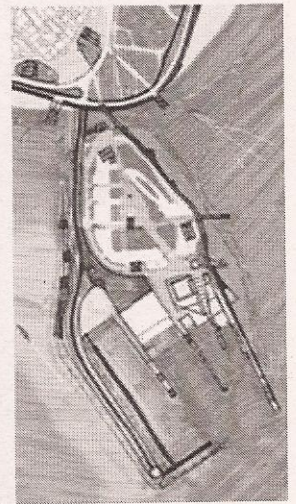
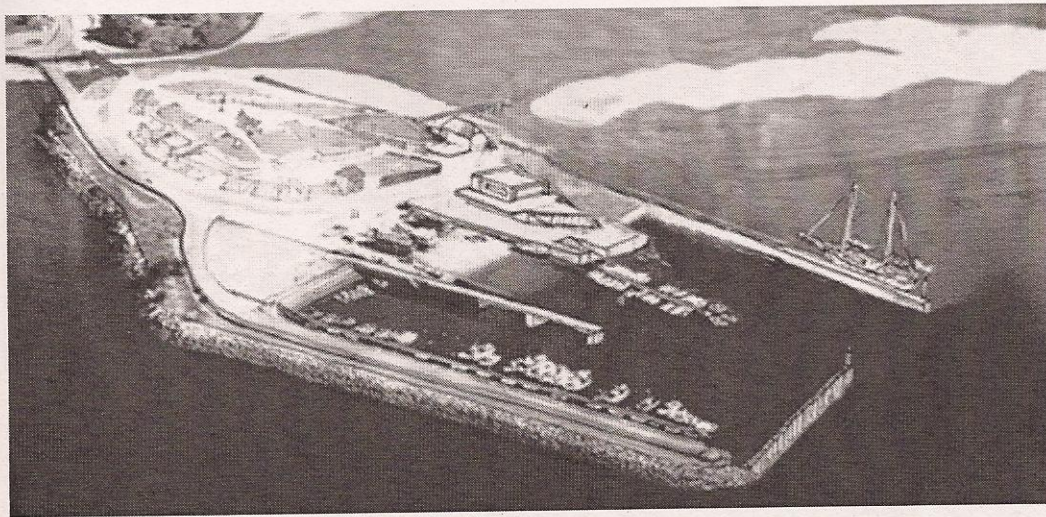
Aquí propoñemos un **parque e praia**, similar ao do Con, complementando os campos actuais con novas instalacións, sendeiros e espazos verdes.

Unha nova **configuración xeométrica do borde**, propiciaría a retención de area, creando así unha **nova Praia**, que estaría bordeada por un **paseo de madeira de 600 m**, dando continuidade dende a Illa e a Xunqueira cara a Guía.

A apertura do **novo canal da Illa**, e o Río Barranco, propiciarían as correntes necesarias para a perpetua retención da area.

Propóñense unhas **piscinas de auga salgada**, formando xogos de auga que permitirían o baño con marea baixa e sen dúbida, xerarían unha atractiva oferta turística.

2. ILLA DE SAMERTOLAMEU

O primeiro é abrir o canal facendo **dúas pontes**, unha dura e rodada, cara o Porto pesqueiro. Outra branda e peonil, que continúe polo lado interior da dársena ata rematar nun **novo embarcadiro público**, evitando así a entrada de area no Porto.

Propoñemos a **substitución** do actual **dique de abrigo** e as **antiestéticas casetas**, por un abrigo pilotado.

Na parte privada propoñemos un plan especial que potencie os **usos hoteleiros e turísticos**, facendo da Illa o lugar de referencia na Ría para **copas e restauración**.

Ademais hai que resolver cun **paseo de madeira (200 m)** a súa cara interior, rematando cun **parque verde** e zona de baño, á beira do club de remo, edificación que sería reformada para mellorar a súa estética.

Na cara externa, sería necesario introducir o carril bici e mellorar a configuración do dique pesqueiro.

3. PASEO DE A GUÍA

Este novo paseo de **1100 metros** de longo suporían unha gran conquista para a mobilidade e o uso público de Meira.

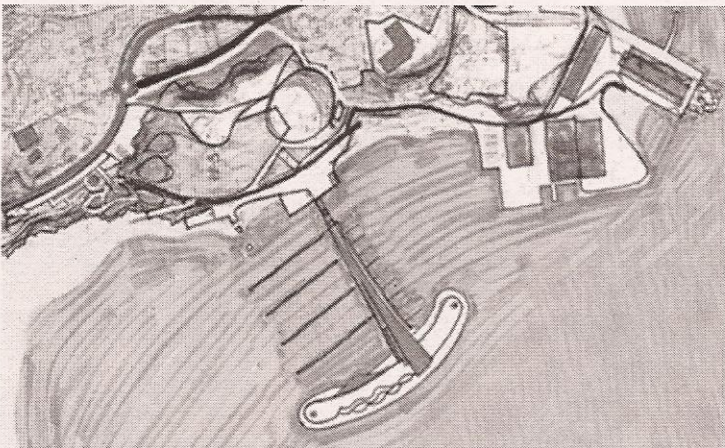

Uniría o barrio de A Guía co centro, completando así os 6 km da dársena de Moaña, dende O Con. Estes barrios, hoxe, carecen de beirarrúas en boas condicións cara o tránsito a Moaña.

O paseo, de 3 metros de ancho, bordea a dársena pilotado en madeira ou por terra alí onde é fisicamente posible. Resolve a accesibilidade a praia e dársena, con numerosas baixadas, bancos de borde e zonas de baño para gozar da paisaxe e do solpor.

Ademais é unha actuación estratéxica necesaria que permitiría unir os equipamentos propostos na Canteira do Cocho, como perfecto remate da actuación global da Costa de Moaña.

1. CANTEIRA DE O COCHO.

Lugar máxico; histórico espazo industrial convertido en espazo natura. Grandioso, chan, abrigado, con calado; mananciais e incluso **patrimonio histórico** co seu **barracón de pedra** e os **antigos peiraos** aínda en pé.

A idea consiste en unha serie de actuacións, respectuosas coa historia, o lugar e a súa Natureza, que permitirían sacarlle un gran rendemento social e económico combinando equipamentos públicos e privados.

Un porto, talaso, hotel, restaurante no barracón, paseo, parque público e piscinas de auga salgada integradas na roca fundíndose co mar.

É importante a dotación dun **embarcadoiro público**, que conecte permanentemente con Vigo: xiras turísticas e barcos particulares.

O Porto tería que respectar as **correntes mariñas**, como xa facían desde hai 80 anos os antigos peiraos da canteira, deixando que a auga circule cara o interior da dársena. Isto conséguese abrigando mediante unha **illa** de traza curva orientada ao S.O. unida á canteira cunha **ponte**.

MOAÑA, DO MAR A MONTAÑA**NENOS, MAIORES E XENTE GRANDE EN CONEXIÓN COA NAI TERRA.**

Ana Pastoriza Durán. Interiorista Humanista

Este sería o eixo estrutural vertebrador dunha rede de proxectos diseminados por unha area xeográfica sen límites, a modo de base, terían en común o seguinte perfil.

- Obradoiros creativos con nenos, adolescentes, maiores e xente grande.
- Conferencias, cursos, encontros e intercambios.
- Recuperación e desenvolvemento de campos de cultivo.
- Dinamización social entrelazando as ferramentas coas que contamos na comarca nas seguintes areas: turística, cultural, empresarial, artística, educativa, e antropolóxica.

Tomaríase como referencia un primeiro punto inicial, unha finca con terreo e amplitude suficiente para servir de núcleo onde configurar un lugar de encontro. Todos os participantes e visitantes sentiríanse parte integrante. Un segundo punto, dotaría algunhas das edificacións existentes do barrio como servizos complementarios

Conectando cun terceiro, emblemático e histórico. Deste xeito en medio desta trama triangular quedarían englobadas unha extensa superficie de campos de cultivo, a través dos cales regatos e ríos van fornecéndoo de auga, elemento vital...e mesmo configurando sendeiros e parques públicos, zonas de ocio e lecer ata chegar o mar.

E deste xeito estaríamos falando dun proxecto con orixe no barrio de Sabaceda, concretamente no Outeiro de Sabaceda no Concello de Moaña. Podería ser un claro exemplo, unha antiga finca: Un espazo cálido, acoledor, construtivo e reconfortante onde enriquecer o intelecto, aclarar dúbidas, construír algo novo, mirar con atención o pasado, extraendo o máis interesante con respecto e admiración. A base esencial deste proxecto sería a infancia. Contaríase coa finca nai, como punto de encontro e organización xunto cun segundo vértice de instalacións complementarias en construcións anexas no propio barrio.

“UN LUGAR ONDE SER UN MESMO, SEXA O MAIOR E MÁIS IMPORTANTE OBXECTIVO”. Integrando o proxecto un nutrido equipo de representantes do mundo da educación xunto con voluntarios, unidos desenvolvendo obradoiros. Conxuntamente a esta estrutura, as conferencias: amenas e participativas con obxectivos claros, enfocados a facilitar o desenvolvemento do neno e do adolescente.

O terceiro vértice é un potente punto enerxético, a súa ubicación está planificada sobre coordenadas especiais. A parroquia de San Martiño, igrexa, de estilo románico, construída no século XII. Neste entorno situaríamos o centro de día de xente grande nalgũa casa emblemática deste barrio. A proposta é interconectar como eixo de reforzo do noso saboroso presente, a “xente grande” coa infancia. Establecer unha relación de colaboración entre o ancestral e as novas sementes. Un centro de día activo e participativo. Desenvolvendo talleres e actividades diversas, entre as que destacarían como punto de encontro importante: as hortas comúns, localizadas nos terreos adxacentes aos edificios. A influencia desta actuación estenderase á superficie que abarcan as terras existentes entre os barrios de Sabaceda e San Martiño.

Os mozos e os maiores xuntos, darán aos adultos un bo colchón sobre o que apuntalarse e proxectarse... a natureza será pois o eixo fundamental de encontro comunitario, para proxectar todo aquilo que teña que ser transmutado. Construír, sementar e sobre todo gozar. Os campos de cultivo serán un traballo en equipo interesante. Deste xeito a recuperación de todo o curso do Sendeiro de Rialdarca conectando o pasado co futuro é fundamental... así como toda a remodelación da Costa de Moaña como un potencial económico, cultural, turístico, antropolóxico e paisaxístico espectacular... FLUAMOS RÍO ABAIXO ATA O MAR, por un MORRAZO HUMANIZADO E CON FUTURO.

